

Abstrakt

Záměrem bakalářské práce je zkoumat filmové médium v rukou básníků používané jako nástroj pro rozšíření či další sdílení jejich tvorby. Pojmy jako „poetický film“, „filmová poezie“ nebo „videopoetry“ lze chápat jako velmi široké zastřešení pro díla, která mohou být jednak narativní a využívat specifickou poetickou estetiku, nebo díla experimentální, performativní a zaměřená na práci s rytmem, či taková, která vznikají jako remediace konkrétních literárních útvarů. Tato práce se věnuje několika současným autorům, kteří jsou primárně činní nebo etablovaní jako spisovatelé a básníci, a zároveň se rozhodli své texty dále rozvíjet v pohyblivém obraze.

Na otázku, jaké je vzájemné působení textu básně a pohyblivého obrazu v poetickém filmu, budeme hledat odpovědi skrze srovnávací analýzu krátkých filmů celkem osmi básníků a básnířek. Jedná se o současné evropské tvůrce a teoretická východiska práce přejímá taktéž převážně od současných autorů z oblasti filmové a literární vědy. Po shrnutí základních poznatků ze studií k pojmu „poetický film“ a historického vývoje žánru následují témata amatérské tvorby, konceptu poetické funkce Romana Jakobsona a vlastností písma jako média.

Ve srovnávací analýze jsou pak filmy děleny do kategorií, ve kterých podrobněji sledujeme kontakt původního básnického textu s filmem a jeho variace. Potvrzuje se hypotéza, že vybraná díla spojují určité konvence a opakují se typické rysy práce s médiem. V úvahách o umělecké či amatérské autorské identitě a při dělení filmů do skupin je také ponechán prostor pro tvorbu, jejíž sdílení a funkce nemusí být primárně umělecká.

Klíčová slova

Poetický film, videopoezie, krátký film, poetická funkce, nenarativní film, filmová adaptace literatury, vizuální poezie.